

*Załącznik nr 4 do Regulaminu konkursu
na wykonanie projektu muralu upamiętniającego postać wybitnego kompozytora urodzonego
w Tarnowie Józefa Władysława Krogulskiego*

Biogram Józefa Władysława Krogulskiego i pomocnicze materiały ikonograficzne

Obszerna bogato ilustrowana publikacja:

**Mariusz Lesław Krogulski, Justyna Krogulska, *Józef Władysław Krogulski (1815-1942).
Rodzina - życie – twórczość*, wyd. Miejska Biblioteka Publiczna w Tarnowie, Tarnów 2015**

Książka dostępna w Miejskiej Bibliotece Publicznej w Tarnowie.

Istnieje możliwość przejrzenia książki w Biurze Wystaw Artystycznych w Tarnowie (po wcześniejszym umówieniu).

Biogram / źródło: Wikipedia

https://pl.wikipedia.org/wiki/J%C3%B3zef_W%C5%82adys%C5%82aw_Krogulski

Józef Władysław Krogulski (ur. 4 września 1815 w Tarnowie – zm. 9 stycznia 1842 w Warszawie) – polski kompozytor i pianista, dyrygent chóralny, pedagog muzyczny.

Józef Władysław Krogulski

Był synem kompozytora i pianisty Michała Krogulskiego i Salomei z domu Saszor. Dzieciństwo spędził w Tarnowie. Od najwcześniejszych lat zdradzał wielkie zainteresowanie muzyką, które szybko dostrzegł jego ojciec i zaczął syna uczyć intensywnie gry na fortepianie. Wkrótce 10-letni wirtuoz występował jako „cudowne dziecko” w Tarnowie, a następnie także w Warszawie. Po raz pierwszy publicznie zagrał 16 marca 1825 r. wykonując Koncert a-moll Johanna Nepomuka Hummła. W drugiej połowie maja 1825 przybył do Warszawy, gdzie dał koncert 19 czerwca w sali Konserwatorium Muzycznego. Wykonał wówczas bardzo trudne dzieła: Koncert fortepianowy Hummła i Rondo Fryderyka Kalkbrennera, czym wprawił w osłupienie licznie zebraną publiczność. Pod koniec sierpnia wyruszył z ojcem na tournée, występując w Kaliszu, w Poznaniu (koncert w sali Resursy i koncert u prezesa naczelnego Wielkiego Księstwa Poznańskiego Johanna Baumanna), a następnie dał 5 koncertów we Wrocławiu (m.in. 9 listopada w sali koncertowej Uniwersytetu Wrocławskiego i 12

listopada w sali reductowej Hotelu Polskiego). Na początku 1826 roku występował w Berlinie, Dreźnie i Lipsku, a w drodze powrotnej do Warszawy koncertował m.in. ponownie w Poznaniu i Kaliszu. W drugiej połowie roku grał w Puławach, Zamościu, Lublinie i Lwowie, zaś w styczniu 1827 w Kijowie.

W czerwcu 1828 rodzina Krogulskich zamieszkała na stałe w Warszawie, a młody pianista podjął studia w Szkole Głównej Muzyki pod kierunkiem Karola Kurpińskiego i Józefa Elsnera. U Józefa Elsnera pobierał prywatnie nauki również po zawieszeniu działalności tej uczelni przez władze carskie po upadku powstania listopadowego.

Od 1832 prowadził działalność pedagogiczną i dyrygencką w zorganizowanym przez siebie chórze złożonym z wychowanek Instytutu św. Kazimierza w Warszawie na Tamce. Wkrótce także wraz z ojcem utworzył amatorski chór mieszany, który szybko uzyskał wysoki poziom artystyczny. Ze swoim chórem Krogulski występował początkowo w kościele św. Trójcy oraz gościnnie na koncertach w Warszawie jak i poza miastem. W latach 1836-1841 był dyrektorem amatorskiego chóru mieszanego w pojezuickim kościele Pijarów przy ulicy Świętojańskiej w Warszawie.

W wieku 23 lat, 17 stycznia 1838 w Warszawie zawarł związek małżeński z Ludwiką Katarzyną Gargulską (1818-1859), córką nauczyciela szkół rządowych Kazimierza Gargulskiego i Franciszki z Choińskich. Z tego związku miał córki: Bronisławę Jadwigę i Józefę Barbarę, obie zmarłe w niemowlęctwie.

W kwietniu 1841 podczas prób do swego *Miserere* kompozytor przeziębził się i rozchorował. Zmarł w wyniku zaostrzenia się gruźlicy. Pochowany został na Cmentarzu Powązkowskim w Warszawie. Mszę celebrował biskup Antoni Kotowski, a uczestniczyła w niej ogromna rzesza przyjaciół, znajomych i wychowanków Józefa. Orkiestra wykonała *Requiem* Józefa Kozłowskiego pod dyrekcją Tomasza Napoleona Nideckiego oraz skomponowany na cześć zmarłego hymn żałobny Ignacego Feliksa Dobrzyńskiego, wykonany pod jego przewodnictwem. Podobno Karol Kurpiński na pogrzebie Krogulskiego powiedział: „O tak chowamy naszego Palestrinę”.

Jego przyrodni brat Władysław Krogulski, również był kompozytorem.

Ważniejsze kompozycje

Orkiestrowe oraz na orkiestrę z fortepianem:

- Uwertura d-moll (ok. 1831)
- I koncert fortepianowy E-dur (1830)
- II koncert fortepianowy h-moll (1831)
- Wariacje F-dur (Warszawa 1835)

Kameralne:

- Oktet d-moll op. 6, na fortepian, flet, klarnet, 2 skrzypiec, altówkę, wiolonczelę i kontrabas, dedykowany Henrykowi Łubieńskiemu (Warszawa 1834)
- I sonata Es-dur na fortepian i kwartet smyczkowy, 1828/1829
- Kwartet D-dur op. 2 na fortepian, skrzypce, altówkę i wiolonczelę

Fortepianowe:

- Mazurek D-dur i Anglez C-dur (ok. 1823, wyd. Poznań 1825)
- Mazur D-dur, Anglez Es-dur, Galopada A-dur (ok. 1827)
- Nowa Galopada (1829)
- La bella cracovienna g-moll op. 1 (1829)
- II sonata a-moll op. 3 (1830)

Wokalno-instrumentalne

- 11 kantat okolicznościowych: Alla polacca D-dur, Karawana w pustyniach Arabistanu, Kantata z echem i in.
- 10 mszy
- Pieśni kościelne
- Pieśni na głos z fortepianem
- Hymny

Bibliografia

- *Encyklopedia Muzyczna PWM*, pod red. Elżbiety Dziębowskiej, Kraków 1997, t. 5, s. 211 – 213.
- Krogulski Mariusz Lesław, Krogulska Justyna, *Józef Władysław Krogulski (1815-1842). Rodzina - życie - twórczość*, Tarnów 2015.
- Krogulski Mariusz Lesław, *Spuścizna minionych pokoleń*, Tuchów 2005.
- Krogulski Władysław, *Notatki Starego Aktora. Przewodnik po teatrze warszawskim XIX wieku*, wybór i opracowanie Dorota Jarząbek-Wasył, Agnieszka Wanicka, Kraków 2015.
- *Polski słownik biograficzny*, tom XV, Wrocław 1970.

WYBRANA IKONOGRAFIA

1925, aut. Walenty Śliwicki

Lwów, 1926

